

עפ"ת 3703/05 - זכריה הרשקביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ת 3703-05 הרשקביץ נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט ד"ר חיים זנדברג
מעורער זכריה הרשקביץ
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

ערעור על פסק-דין של בית משפט השלום לטעבורה (כב' השופט ארנון איתן) מיום 20.3.2018 בתת"ע 17-09-8235. לאחר העין החלטתי לדוחות את הערעור מן הנימוקים שיפורטו להלן.

כתב האישום

1. ביום 25.9.2018 הגיע נגד המערער כתב אישום, לפיו ביום 20.7.2017 בשעה 11:39 נаг ברכבו ועקב רכב אחר שהדרך לא הייתה פנואה מרחק מסוים כדי לאפשר ביצוע העקיפה בבטחה, בנגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

2. ביום 4.1.2018 כפר המערער בעובדות כתבי-האישום, וביום 20.3.2018 נשמעו ההוכחות בתיק.

דו"ח התנוועה

3. מטעם המשيبة העיד השוטר רשם את דו"ח התנוועה, תוך שהוטר מעיד כי הוא שוטר תנוועה 4.5 שנים ויש לו ניסיון רב באכיפה. בדו"ח התנוועה נרשמו הדברים הבאים:

"הנהג הנ"ל שנרג ברכב הנ"ל והיה לבדוק הגיע מכיוון כללי רחוב המ"ג לכיוון כללי ירמיהו. אני שעמדתי סטטי ליד ניידת... ברוחב מ"ג 16 וכשפנני... קיוון נסיעתו ואני מבחין בבירור מגע מאחוריו אוטובוס אגד קנו 59 ל.ז. 69-69-77 כאשר נתיב אחד מכל קיוון... מיד אחרי האוטובוס שנעוצר בתחנה מעבר חציה מסומן על... פסים וכן משני צידי הדרן, תמרור 306 ברור ומובן לעין ובמהירות רבה הנ"ל ביצע עקיפה משמאלי לאוטובוס ובזמן זה אוטובוס אגד אחר קרו 3 הגע בנתיב הנגדי וכן הבחנתתי באורות הבלמים של האוטובוס והוא נעצר למגררי. הנהג הנ"ל האץ ובפראות חזר ימינה לנתקנו תוך כדי סיכון האוטובוס המגיע מולו וכן סיכון הולכי הרגל במעבר חציה אשר... לא קל להבחן בהם. אני מיד תק שמיירת קשר עין רצוף יצאת לכביש ועצרתית את הנ"ל על המדרכה במקומ עמידתי. אור ים, ראות טוביה. הסבירה מהות העבירה והזמן בבית המשפט בהתאם.觜ין כי לאחר מKEN הגיע האוטובוס העקוף...".

4. דברי הנהג נרשמו על ידי השוטר בדו"ח הנ"ל בזוז הלשון:
" - אני לחוץ. אני נסע אחורי כבר 10 דקות, כבר הרבה זמן ואני ממהר וצריך להגיע למרפאת שניים. ראייתי את האוטובוס אז האציג".

// - גם הבנים שלי שוטרים והחתן שלי טובע. אתה לא יכול לעזור לי?".

חקירתו הנגדית של השוטר

5. השוטר נחקר בחקירה נגדית מקיפה על-ידי בא-כחו של המערער. השוטר העיד כי הוא אכן זוכר את האירוע, וכי הוא מזכיר מהדו"ח. השוטר עמד בחקירהו הנגדית על כר שראה את האירוע היטב ("אני רואה את האוטובוס מול העיניים שלי, האוטובוס חלף מאחוריו קדימה", עמ' 6 ש' 20 לפרטוקול). כן עמד השוטר בחקירהו הנגדית על כר שרשם את תגובת המערער מפני כפי שנאמרה לו בסמוך לאירוע.

עדותם של המערער

6. המערער העיד בבית המשפט קמא, ותייר בפירותו את גרסתו לאיורים. המערער הדגיש שהוא זוכר את האירוע היטב. ואלו עיקרי דבריו של המערער:

"אני נוסע ברכוב פנים מאירות אחריו אוטובוס דו-מפרקן קרוב לארבע שע Uhkti ci la heh nitn. Sof sof נעצר בתחנה, האוטובוס עמד, אני בודק את הכביש, 150 מטר בדילוק האוטובוס שבא לפני. אני עוקף, מספיק לעוקף, יצא השוטר למרחק 80 מטר מהתחנה שאני כבר צריך להאט את האוטו... אמרתי לו שלא עוקfty, 10 דקות שלא היה אפשר. עכשו האוטובוס עומד, יש מקום שיש מרחק של 150 מטר כשהוא עצר אותן כבר האטתי את המהירות אז איפה הסכנה" (עמ' 7 לפרטוקול).

7. בחקירהו הנגדית נשאל המערער אודות מעבר הח齐ה הסמור והшиб:

"ש. לפני שעוקפת רأيت את מעבר הח齐ה?

ת. מעבר הח齐ה היה רחוק ממני, בין התחנה לבין מעבר הח齐ה יש מרחק די גדול.

ש. מציג בפניך תמונה שהתחנה וכאשר מדובר באוטובוס מפרקן, המרחק לא גדול כפי שאתה אומר.

ת. האוטובוס עמד פה ומעבר הח齐ה פה. יש מרחק די גדול.

ש. אתה רأית את מעבר הח齐ה לפני שעוקפת?

ת. אכן (עמ' 8 לפרטוקול).

8. המערער אישר בחקירהו הנגדית שהוא נסע באותו יום לרופא השיניים, אך טען שאין לו כל קרובים בתביעה.

פסק דין

9. ביום 20.3.2018 הרשע בית המשפט קמא את המערער בעבירה שיוכחה לו בכתב האישום, וזאת את עונשו כדלקמן:

(א) קנס בסך 1,200 ל"נ.

(ב) פסילת רישון נהגה למשך 30 ימים.

(ג) פסילה על תנאי.

10. על פסק-דין זה הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

11.עו"ד ג'ابر, בא-כחו המלמד של המערער, טען בהרחבה כי אכן היה לקבל את גרסתו העובדתית של המערער לאיורים ולא את גרסתו של השוטר.עו"ד ג'ابر הדגיש כי השוטר לא זכר את האירוע אלא העיד בהתקבש על הדו"ח שרשם, ולעומתו המערער זכר את הדברים היטב, והיעד מזיכרונו. כמו כן, טען עו"ד ג'ابر כי השוטר, ממשkom עמידתו, כלל לא יכול היה לראות את פרטיה האירוע, ובפרט - כר טען - השוטר לא יכול היה לראות את אורות הבלמים האחוריים של האוטובוס, כפי שרשם בדו"ח.

12. טענה נוספת שהעלתה עו"ד ג'ابر הייתה כי נכון היה שהtabיעה תזמין לעדות גם את נהג האוטובוס, ולא נכון היה שתסתפק בעדותו של השוטר, וכי לא היה מקום ליחס משקל לתגובהו של המערער כפי שנרשמה בדו"ח התנווה, שכן, לטענותו, המערער כלל לא אמר את הדברים, ולא חתום על חלק זה של הדוח.

13. לבסוף טען עו"ד ג'ابر כי העובדה שבהכרעת הדין מופיעה התייחסות למעבר הח齐יה הסמור בטעות יסודה, שכן לדבריו מעבר הח齐יה לא היה חוקי והוא בוטל בגיןים.

14. לעומת העונש, טען עו"ד ג'ابر בקצרה כי העונש קשה ובלתי מידתי.

15. מנגד, עו"ד רינת בן-יעקב, באת הכוח המלומדת של המשיבה, טענה כי דין הערעור להידחות. לדבריה, הערעור יכול סבב שאלות מובהקות שבעובדה, ובכגון דא אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב. טענותיו של המערער הוועלו בפני בית המשפט כאמור, ובית המשפט קמא ראה לדוחות, ואין כל עילה להתערב בעניין זה.

16. לעומת אי העדת נהג האוטובוס, טענה עו"ד בן-יעקב כי השאלה אילו עדים ייעדו מטעם(tabיעה נתונה לשיקול דעתה הרחבה ודבר לא מנע מהמערער לקרוא לנוגה האוטובוס כעד מטעמו. לעומת מעבר הח齐יה שבוטל, טענה עו"ד בן-יעקב כי בזמן האירוע היה מעבר הח齐יה במקום, ומכל מקום דברי בית המשפט קמא בעניין זה נאמרו למלعلاה מן הצורך).

דין והכרעה

17. לאחר העיון, החלטתי לדוחות את הערעור. בדיון טענה עו"ד בן-יעקב כי בעניינו מדובר בממצאי מהימנות מובהקים, שאין מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם. דברי בית המשפט קמא בעניין זה ברורים וחד ממשמעיים, ולפיהם הוא מאמין לעדות השוטר:

"ראיתי להעדיף את עדותם של השוטר על פני עדות הנאשם ואלו טעמי": כאמור השוטר שהינו שוטר תנואה מוצב במקום באופן קבוע לצורך אכיפת עבירות תנואה. כך במקרה של פגיעה שעה שעמד במקום סטטי, והבחן בנאשם מבצע את העבירה לנגד עניין. עדותם של השוטר הייתה סدورה וקוורנטית אף לאחר חקירתו הנגדית ולא התגלו בה בקיעים. בנקודה זו רأיתי להעיר כי השוטר העיד בהתאם לדוח שערך והוגש בהסתכמה... ובנסיבות אלו לא ברורה לי הטענה כי השוטר לא זכר דבר מהairoע. יתר על כן, בתגובה הנאשם כפי שנמסרה בשטח יש כדי לבסס חיזוק לעדות השוטר ... ברי כי השוטר לא יכול היה לדעת כי הנאשם בדרכו לרופא השינויים או שהוא נסע זמן רב אחרי האוטובוס. בנסיבות אלו ניתן לקבוע כי דברים אלו אכן נמסרו ע"י הנאשם" (עמ' 2-3 להכרעת הדין).

18. מנגד, בית המשפט קמא קבע שהוא אינו מאמין למערער:

"לא התרשםתי בכלל מעדות הנאשם וראיתי לדוחות כבלתי מהימנה" (עמ' 3 להכרעת הדין).

19. בקביעות מהימנות ברורות וחדר-משמעותם אלו אין עילה להתערב, בהתאם לפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, שקובעת כי "ערכת הערעור לא תתערב בממצאי עובדה ומהימנות של הערקה הדינית, לפחות במקרים חריגים. זאת, מן הטעם כי הערקה הדינית היא זו ששותמת ומתרשתמן מן העדים באופן בלתי אמצעי, ומשכך יש לה יתרון מובהק על פני ערכאת הערעור" (דברי כב' השופט מינץ בע"פ 6931/16 מ"י נ' ברגתי, פורסם ב公报 (2018), בפסקה 16 לפסק-הדין).

20. באשר לטרונייתו של המערער ביחס לכך שהמשטרה לא גבתה את עדותו של נהג האוטובוס ולא קראה לנוגה האוטובוס עד מטעמה בבית המשפט: גם נראה בעניין זה מחדל חקירתי, וספק אם אכן כך הוא, עדין העיקר הוא כי גם אם מדובר במקרים חריגים, שמא לעילו לשאול האם בשל אותו מחדל או מחדלים נפגעה הגנתו של הנאשם, ונמנעה ממנו האפשרות לקיים הליך הוגן" (רע"פ 9731/17 פלוני נ' מ"י, פורסם ב公报 (2017), בפסקה 9 להחלטה). בעניינו, המערער לא הציע כלל על פגיעה בהגנתו בשל כך שנוגה האוטובוס לא העיד, ונראה שאכן לא נגרמה לו פגיעה שכזו. מכאן, בדיון טענותיו של המערער בעניין זה להידחות.

21. לעומת הטענות הנוגעות למעבר הח齐יה. טענות אלו הועלו לראשונה בשלב הערעור, כאשר בערכאה הראשונה העיד המערער עצמו כי במקום היה מעבר הח齐יה. מכל מקום, דברים אלו נאמרו בשולי פסק-דין של בית המשפט כאמור, בבחינת תנאי דמי"ע בלבד, וברי כי לא היה בהם כדי להכריע את הדיון, אלא עיקירה של

הכרעת הדין נועז, כמתואר, בדברי בית המשפט אודות האמון שנותן בעדות השוטר וחוסר האמון שנותן בעדותה המערערת.

22. ואלו הדברים שהופיעו בשולי פסק-דין של בית המשפט קמא:

"עינן בתמונה (נ/2) מלמד כי במקום תחנת אוטובוס וקוו הפרדה לבן לצד, כך שבכל מקרה אסור היה לנאם לבצע את העקיפה במקום זה... כאמור כתוב האישום אינו מתייחס לחלק זה, אך בהתאם לראיות שהובאו לפני ניתן, לקבע כי אופן ביצוע העקיפה כפי שתוארה ע"י השוטר, ומוגבה בתגובה הנאשם במקום ובתמונה שצורפו על ידו, מבססים היטב את העבירה שיוחסה לו" (עמ' 3 לפסק-דין).

23. דברים אלו אינם מקימים עילה להטעב בהכרעת-הדין של בית המשפט קמא. כעולה מפסק-דין של בית המשפט קמא, העיקרי בענייננו הוא עדות הראיה של השוטר, שהheid שראה בו עינוי כי "הנאשם הנ"ל האיז בפראות חזר ימינה לנתייבו תוך סיכון האוטובוס" (עמ' 4 לפרוטוקול); "הסיאט [=רכבו של המערער] חותר ימינה" (עמ' 6 לפרוטוקול). עדות זו נתן בית המשפט קמא אמון מלא, ואין כל בסיס שבדין להטעב בקביעת ממצאי עובדה אלו.

24. מטעמים אלו, הערעור על הכרעת הדין נדחה.

25. אשר לערעור על גזר הדין: בערעור זה אין כל ממש, ודינו להידחות. גזר הדין הוא מאוזן ומידתי, ואין מקום להטעב בו. די אם אפונה כאן לדברי בית המשפט קמא בפסקה 5 לגזר הדין, לפיהם העבירה בה הורשע המערער מחיבת, עקרונית, תקופת פסילה מזערית של 3 חודשים, אך לבית המשפט סמכות לסתות מעונש זה. כך, אכן, עשה בית המשפט קמא.

26. מטעמים אלו, הערעור נדחה. המערער יפקיד רישיונו בנסיבות בית המשפט לא יותר מיום 18.8.10.

27. התמונות שהעמיד הסניגור לעינוי מזרת האירוע יוחזרו לו בתיאום עם המזכירות.

ניתנה היום, כ"ז تموز תשע"ח, 10 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.